

Τίτλος	Ισότητα και Δημοκρατία		
Μάθημα	7	Duration	1 ώρα
Γενικοί Στόχοι	Να οριστούν, περιγραφούν και κατανοηθούν οι έννοιες της ισότητας και της δημοκρατίας και πώς σχετίζονται.		
Συγκεκριμένοι Στόχοι	<p>Οι εκπαιδευόμενοι θα μπορούν:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Να προσδιορίσουν τις βασικές αρχές της δημοκρατίας και της ισότητας 2. Να αποκτήσουν μια σύντομη ιστορία των σημερινών δημοκρατιών και πώς η ισότητα συνδέεται άμεσα με τις διακρίσεις. 3. Να αποκτήσουν μια κριτική προοπτική των εννοιών της ισότητας και της δημοκρατίας. 		
Μαθησιακά Αποτελέσματα	<p>Γνώσεις:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Οι εκπαιδευόμενοι θα μπορούν να ορίσουν την Ισότητα και τη Δημοκρατία 2. Οι εκπαιδευόμενοι μπορούν να ορίσουν τι είναι «διάκριση» 3. Οι εκπαιδευόμενοι μπορούν να ορίσουν τα «προστατευμένα χαρακτηριστικά» 4. Οι εκπαιδευόμενοι μπορούν να ορίσουν πολλές διαφορετικές δημοκρατίες <p>Δεξιότητες:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Οι εκπαιδευόμενοι απεικονίζουν πρακτικά παραδείγματα δημοκρατίας 2. Οι εκπαιδευόμενοι απεικονίζουν πρακτικά παραδείγματα ισότητας 		

3. Οι εκπαιδευόμενοι μπορούν να αποδείξουν πώς γίνεται η δημοκρατική συλλογική λήψη αποφάσεων

Ευθύνη και αυτονομία:

1. Οι εκπαιδευόμενοι αποδεικνύουν την ικανότητα να αλληλεπιδρούν εξίσου με άτομα από διαφορετικές πολιτιστικές ομάδες
2. Οι εκπαιδευόμενοι αποδεικνύουν την ικανότητα λήψης συλλογικών αποφάσεων με δημοκρατικό τρόπο

Learning unit summary (abstract – half a page)

Η ιστορία της ανθρωπότητας έχει δείξει ότι τα δημοκρατικά ιδανικά της συμπερίληψης, της λογοδοσίας και της διαφάνειας μπορούν να επιτευχθούν μόνο όταν ισχύουν νόμοι, πολιτικές, μέτρα και πρακτικές που αντιμετωπίζουν τις ανισότητες. Οι δημοκρατικές αξίες υποστηρίζουν την πεποίθηση ότι μπορεί να υπάρχει μια ομαλή κοινωνία στην οποία διατηρείται η ελευθερία. Αλλά η τάξη και η ελευθερία πρέπει να είναι ισορροπημένες.

Η συλλογική λήψη αποφάσεων θεωρείται δημοκρατική όταν αντιμετωπίζεται ως αυτοδιάθεση. Ωστόσο, όταν οι πολίτες αισθάνονται αποξενωμένοι από τη γενική βούληση, ή από τη διαδικασία με την οποία δημιουργείται η γενική βούληση, η ψηφοφορία είναι απλώς ένας μηχανισμός λήψης αποφάσεων, ένας μηχανισμός που μπορεί εύκολα να μετατραπεί σε καταπιεστικό και αντιδημοκρατικό εργαλείο.

Μια θεμελιώδης αξία της δημοκρατίας, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, είναι η *πολιτική, νομική και ηθική* ισότητα κάθε πολίτη, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορεί να υπάρξει πολίτης δεύτερης κατηγορίας σε μια δημοκρατία· και κανείς δεν γεννιέται με την υποχρέωση πολιτικής υπακοής. Λόγω αυτής της στοιχειώδους πολιτικής ισότητας, ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορεί

να δημιουργηθεί νόμιμη πολιτική εξουσία είναι με τη συγκατάθεση των κυβερνώντων

Κατάλογος πηγών, εργαλείων και μεθόδων

Equalityhumanrights.com. 2020. Understanding Equality | Equality And Human Rights Commission. [online] Available at: <<https://www.equalityhumanrights.com/en/secondary-education-resources/useful-information/understanding-equality>>

Equalityhumanrights.com. 2020. Protected Characteristics | Equality And Human Rights Commission. [online] Available at: <<https://www.equalityhumanrights.com/en/equality-act/protected-characteristics>>

Bobbio, Norberto. 1989. Democracy and dictatorship: The nature and limits of state power. Translated by Peter Kennealy. Cambridge, UK: Polity

Post, Robert. 1998a. Democracy, popular sovereignty, and judicial review. California Law Review 86:429-43.

United Nations and the Rule of Law. 2020. *Equality And Non-Discrimination - United Nations And The Rule Of Law*. [online] Available at: <<https://www.un.org/ruleoflaw/thematic-areas/human-rights/equality-and-non-discrimination/#:~:text=The%20international%20human%20rights%20legal,discrimination%2C%20or%20discrimination%20based%20on>>

Raaflaub, K., Ober, J., Wallace, R., Cartledge, P. and Farrar, C., 2018. *Origins Of Democracy In Ancient Greece*. Berkeley, Calif.: University of California Press.

Themes, H., 2020. Democracy. [online] Available at: <<https://www.coe.int/en/web/compass/democracy>>

Wordpandit. 2020. Government Types. [online] Available at: <<https://wordpandit.com/governments-types-kinds-varieties/>>

Μέθοδος αξιολόγησης Τελικό κουίζ

Αυτό θα αναπτυχθεί στο Εγχειρίδιο Παιδαγωγικής IO3- Youth Workers



EQUALITY

DEMOCRACY

Τα θέματα της **ισότητας** και της **δημοκρατίας** είναι θεμελιώδη θέματα στα σύγχρονα πολιτικά και κοινωνικά τοπία. Ωστόσο, για να κατανοήσουμε την ισότητα και τη δημοκρατία, πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε την ανισότητα και τις πολυπλοκότητές της. Οι ανισότητες που βασίζονται στην ηλικία, την αναπηρία, το φύλο, τη φυλή, την εθνικότητα, την τάξη, τη θρησκεία συνεχίζουν να είναι όλο και πιο διαδεδομένα προβλήματα τόσο παγκοσμίως εντός όσο και μεταξύ των χωρών. Η ανισότητα βλάπτει την αίσθηση ικανοποίησης και αυτοεκτίμησης των ατόμων και έχει αποδειχθεί ότι οδηγεί σε αύξηση της ασθένειας και του εγκλήματος, απειλώντας κατά συνέπεια τη μακροπρόθεσμη κοινωνική ανάπτυξη και την οικονομική ανάπτυξη. Η προκατάληψη, τα στερεότυπα και η κατάχρηση εξουσίας είναι ευρέως αποδεκτά ως

επαναλαμβανόμενα πρότυπα στις ανθρώπινες κοινωνίες, οπότε στον αγώνα για τη δημιουργία δικαιότερων κοινωνιών, τα συστήματα δικαιοσύνης έχουν αναπτύξει τρόπους για την προστασία ατόμων και ομάδων. Η ισότητα, λοιπόν, έχει αδιαχώριστη σχέση με τη δικαιοσύνη και την εκπαίδευση.

Η **δημοκρατία**, ως σύστημα διακυβέρνησης που φιλοδοξεί να εκπληρώσει την αξία της συλλογικής αυτοδιάθεσης και ευθύνης, έχει αναμφισβήτητη σύνδεση τόσο με τη συλλογική όσο και με την ατομική ισότητα. Παρόλο που είναι ασαφής στον ορισμό της, η δημοκρατία τοποθετεί τη φωνή και τις ανάγκες του ατόμου στην πρώτη γραμμή της υποδομής της μέσω ποικίλων μέσων όπως η ψήφος, το δικαίωμα στη ζωή, η ελευθερία του συνέρχεσθαι, η ιδιότητα του μέλους και τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Ωστόσο, τι σημαίνει «ισότητα;» και «είναι η δημοκρατία η καλύτερη και πιο δίκαιη μορφή διακυβέρνησης;» είναι ερωτήματα τα οποία αμφισβητούν πολιτικά συστήματα, φιλόσοφοι και ακτιβιστές για αιώνες.

Κεφαλαίο 1 Ισότητα

Ενότητα 1 Ορίζοντας την ισότητα

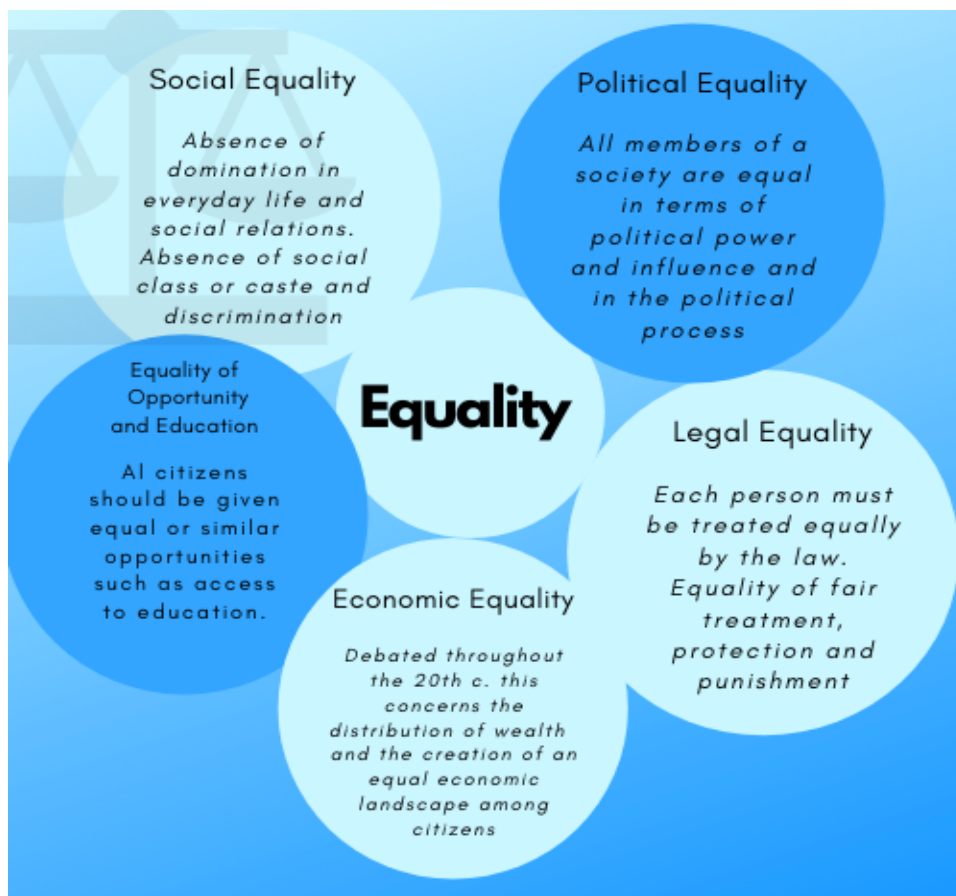
Σε γενικές γραμμές, ο ορισμός της ισότητας είναι η διασφάλιση ότι σε θεμελιώδες επίπεδο όλα τα ανθρώπινα όντα είναι ίσης σημασίας και αξίας και συνεπώς θα πρέπει να έχουν ίση μεταχείριση, δικαιώματα και ευκαιρίες. Η ισότητα δεν επιτρέπει σε κανένα άτομο να έχει κατώτερη ποιότητα ζωής ή λιγότερες ευκαιρίες λόγω του τρόπου που γεννήθηκαν, του τόπου γεννήσεώς τους, του ιστορικού τους, των πεποιθήσεών τους ή των επιλογών ζωής τους. Ως εκ τούτου, η ισότητα προσπαθεί να αντιμετωπίσει την προφανή ιστορική διάκριση ορισμένων ομάδων ατόμων με προστατευμένα χαρακτηριστικά όπως αναπηρία, **φυλή**, **φύλο** και φύλο, σεξουαλικό προσανατολισμό, εθνικότητα, θρησκευτικές πεποιθήσεις, τάξη και ηλικία.

Equality therefore attempts to tackle the evident historical discrimination of certain groups of people with protected characteristics such as disability, race, **sex and gender**, sexual orientation, ethnicity, religious beliefs, class and age.

Επειδή η ισότητα είναι για σας! Είναι λοιπόν και για όλους τους άλλους.

Αυτή η θεμελιώδης έμφαση που δίνεται στο άτομο, και οι ελευθερίες και η μεταχείριση τους, επομένως, θέτει επιπλέον την **ποικιλομορφία/ διαφορετικότητα** στο κεντρικό στάδιο, επειδή κάθε άτομο είναι διαφορετικό. Η προστασία και η ενθάρρυνση της **διαφορετικότητας** έγκειται στην αναγνώριση και την προστασία της, και παρόλο που όλα τα άτομα και οι συλλογικές ομάδες διαφέρουν, τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι ελευθερίες τους βασίζονται σε κοινές συλλογικές αρχές αποδοχής και σεβασμού. Κατά συνέπεια, «επειδή η ισότητα αφορά εσάς, είναι επομένως και για όλους τους άλλους».

Υπάρχουν διάφοροι «κλάδοι» στους οποίους ο όρος «ισότητα» μπορεί να διαχωριστεί:



Ενότητα 2 Μια σύντομη ιστορία της ισότητας



Η ισότητα υπογραμμίζει ότι όλα τα ανθρώπινα όντα έχουν ίση αξία σε θεμελιώδες επίπεδο και έτσι πρέπει να λαμβάνουν ίσο σεβασμό και ανησυχία. Αν και αυτή η έννοια είναι γενικά αποδεκτή και εφαρμόζεται σήμερα, ειδικά στο διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο, η έννοια της

ισότητας ήταν επαναστατική τόσο στην πολιτική πρακτική όσο και στη φιλοσοφική σκέψη όταν εμφανίστηκε για πρώτη φορά.

Αν λάβουμε υπόψη ότι οι περισσότερες χώρες στην αρχαιότητα ήταν **μοναρχίες** (κυβερνούσαν από βασιλείς) ή είχαν κάποια μορφή ιεραρχίας που σχετίζεται με τη γέννηση, μπορούμε να εκτιμήσουμε γιατί πιστεύεται ευρέως ότι ορισμένοι άνθρωποι πρέπει να λαμβάνουν περισσότερο σεβασμό **ή φωνή** από άλλους. Αν και πολλές κοινωνίες εξακολουθούν να έχουν μονάρχες (για παράδειγμα το Ηνωμένο Βασίλειο) ή κάποια μορφή ιεραρχιών γέννησης στην κυβέρνηση, οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες εφαρμόζουν την ισότητα στην πολιτική πρακτική και στα δικαστικά τους συστήματα. Επομένως, θεωρούνται **ισότιμες** κοινωνίες. Κοινωνίες που εφαρμόζουν την αρχή ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι και αξίζουν ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες. Αυτές οι διάφορες ισότητες και δικαιώματα, επιτεύχθηκαν μέσω συλλογικών αγώνων και κινήσεων που απαιτούσαν διάφορες αλλαγές στη διακυβέρνηση μέσω της ιστορίας, καθώς και μέσω της ανάπτυξης της φιλοσοφίας και της ηθικής σκέψης για ισότητα και δικαιοσύνη.

Για παράδειγμα, η «Εποχή της Επανάστασης» που εκτείνεται από τον 18ο έως τον 19ο αιώνα, συμπεριλαμβανομένης της Γαλλικής, της Αμερικής και της Αιτικής Επανάστασης, καθώς και των Λατινοαμερικανικών Πολέμων της Ανεξαρτησίας, ήταν μια εποχή όπου τα περισσότερα στοιχεία των απολυταρχικών μοναρχιών (μοναρχίες που κατέχουν την υπέρτατη αυταρχική εξουσία) απαλλάχθηκαν και αντικαταστάθηκαν από γραπτά συντάγματα (βλ.

ενότητα για την Ιστορία της Δημοκρατίας). Αν και συχνά αμφισβητήθηκε, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η έννοια της «ισότητας πριν από το νόμο» αποκαταστάθηκε στην Ευρώπη, πράγμα που σημαίνει ότι όλοι θεωρούνταν ίσοι στη δικαστική διαδικασία. Πολλοί κριτικοί υποστηρίζουν ότι οι ιστορικές προοπτικές της δικαιοσύνης και της ισότητας είναι δυτικοποιημένες, δηλώνοντας ότι οι κοινωνίες πριν από την αποικιοκρατία ήταν πιο ίσες και δίκαιες, δίνοντας έμφαση στις αρνητικές επιπτώσεις της αποικιοκρατίας¹.



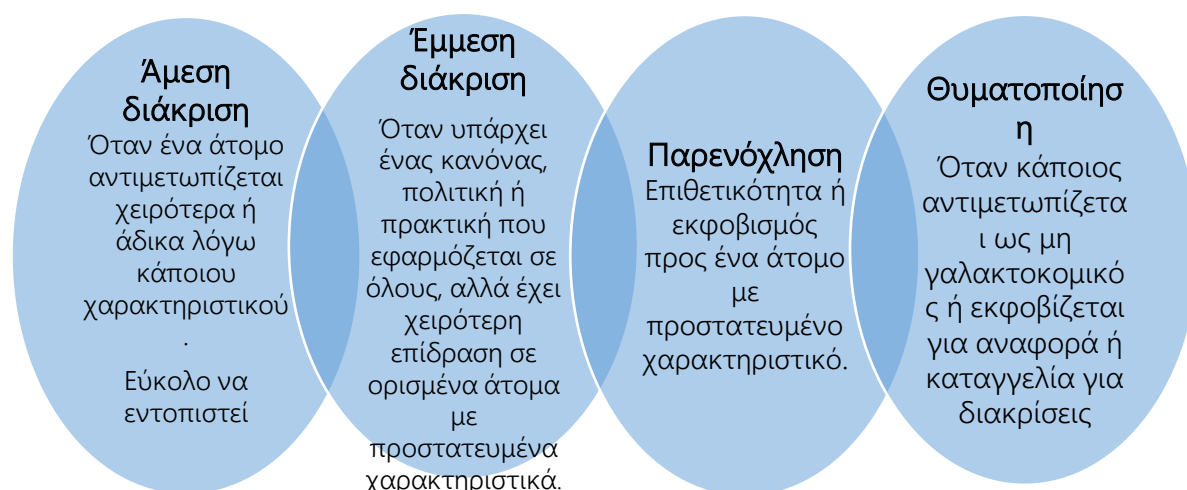
Ενότητα Ισότητα και Διακρίσεις

Προκειμένου να κατανοήσουμε καλύτερα, η **διάκριση** ορίζεται ως «η πράξη του να κάνουμε αβάσιμες διακρίσεις μεταξύ ανθρώπων ή ομάδων με βάση μια συγκεκριμένη ομάδα στην οποία ανήκουν και να τους αντιμετωπίζουμε με χειρότερο τρόπο από ό, τι οι άλλοι» (Λεξικό της Οξφόρδης). Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει:

- Προκατάληψη
- Μειονέκτημα
- Παρενόχληση ή Θυματοποίηση
- Έλλειψη κατανόησης ή έλλειψη προσπάθειας κατανόησης
- Αποτυχία πραγματοποίησης εύλογων προσαρμογών
- Έλλειψη συμμετοχής ατόμων με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

Δυστυχώς, όλες οι κοινωνίες παγκοσμίως έχουν συμμετάσχει ή έχουν συμμετάσχει, σε διακρίσεις διαφόρων τύπων σε κάποιο σημείο της ιστορίας. Για αυτόν τον λόγο υπάρχει μια ποικιλία γενικών **προστατευμένων χαρακτηριστικών** που καθιερώνονται για την προστασία των δικαιωμάτων αυτών των ομάδων που είναι ευάλωτες σε διακρίσεις ηλικίας, αναπηρίας, αλλαγής φύλου, γάμου και πολιτικής σχέσης, εγκυμοσύνης και μητρότητας, φυλής, θρησκείας ή πεπαιθώσεως, φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού.

Παρόλο που αυτές οι προστασίες διαφέρουν από χώρα σε χώρα, «το διεθνές νομικό πλαίσιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα περιέχει μέσα για την καταπολέμηση συγκεκριμένων μορφών διακρίσεων» (Κράτος δικαίου των Ηνωμένων Εθνών 2020). Έχοντας αυτό υπόψη, οι διακριτικές πράξεις δεν είναι απαραίτητες για να θεωρηθούν παράνομες. Διαφορετικοί τύποι διακρίσεων περιλαμβάνουν (με αλφαβητική σειρά¹)ⁱⁱ:



Κεφαλαίο 2 Προστατευμένα χαρακτηριστικά

Διακρίσεις λόγω ηλικίας:

Η ηλικιακή διάκριση (ageism) συμβαίνει όταν ένα άτομο αντιμετωπίζεται άσχημα ή λιγότερο ευνοϊκά λόγω της ηλικίας του. Πολλά άτομα άνω των 60 ετών αντιμετώπισαν διακρίσεις καθώς



θεωρούνται μέρος των ευάλωτων ομάδων που έχουν επηρεάσει την

¹ Αυτά τα προστατευμένα χαρακτηριστικά έχουν ληφθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο «Προστατευόμενα χαρακτηριστικά της Επιτροπής για την ισοότητα και τα ανθρώπινα δικαιώματα». Τα προστατευμένα χαρακτηριστικά διαφέρουν από χώρα σε χώρα.

απασχόληση και την επαγγελματική τους ζωή, την πρόσβασή τους σε πόρους και μεταφορές, τα νομικά τους δικαιώματα κ.λπ. Οι διακρίσεις λόγω ηλικίας επηρεάζουν επίσης τους νέους 40+ όταν αναζητούν εργασία.

Παράδειγμα: ένας εργοδότης απολύει ένα άτομο άνω των 60 ετών χωρίς λόγο εκτός από την ηλικία.

Διακρίσεις αναπηρίας:

Η διάκριση λόγω αναπηρίας είναι η άνιση και κακή μεταχείριση ενός ατόμου για οποιονδήποτε λόγο που σχετίζεται με την αναπηρία του, και περιλαμβάνει την παρενόχληση, θυματοποίηση, άμεση και έμμεση διάκριση. Μια αναπηρία μπορεί να είναι μια ψυχική ή σωματική κατάσταση που έχει μεγάλο και μακροπρόθεσμο αντίκτυπο στην ικανότητα ενός ατόμου να ξεκινήσει με την κανονική καθημερινή ζωή. Αυτός ο ορισμός περιλαμβάνει άτομα που λαμβάνουν θεραπεία που ανακουφίζει εντελώς τα συμπτώματα, καθώς χωρίς τη θεραπεία τους θα παλεύουν να επιβιώσουν.

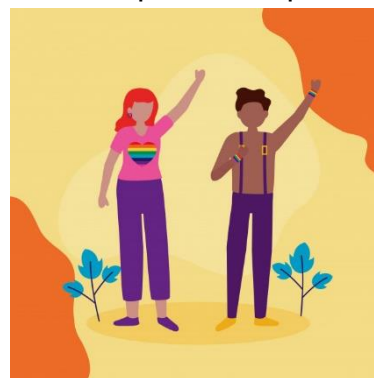
Παράδειγμα: άτομα με προβλήματα όρασης ή ακοής που αρνούνται την πρόσβαση στη μεταφορά λόγω της υποδομής κάτι που είναι διάκριση λόγω αναπηρίας.



Διακρίσεις ανάθεσης φύλου

Επίσης γνωστό ως τρανσεξουαλ, διεμφυλικό, τρανς αρσενικό ή τρανς θηλυκό, η διάκριση εκ νέου φύλου γίνεται διάκριση βάσει του προστατευόμενου

χαρακτηριστικού τους (φύλο). Η ανάθεση φύλου περιλαμβάνει μια προσωπική διαδικασία μετάβασης από το φύλο γέννησής σας στο φύλο που προτιμάτε, η οποία δεν χρειάζεται απαραίτητα να περιλαμβάνει ιατρική διαδικασία, χειρουργική επέμβαση ή συγκεκριμένη θεραπεία. Ένα άτομο έχει το προστατευμένο χαρακτηριστικό



εάν προτείνει να υποβληθεί, υφίσταται ή έχει υποστεί μια διαδικασία με σκοπό την εκ νέου ανάθεση του φύλου των ατόμων. Κατά συνέπεια, μεταβάλλουν τα φυσιολογικά ή άλλα χαρακτηριστικά του φύλου τους (Επιτροπή Ισότητας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων 2020)).

Παράδειγμα: διάκριση εναντίον ενός τρανσέξουαλ εργαζομένου ή μεταχείρισή του λιγότερο ευνοϊκά λόγω του ότι λαμβάνουν απουσία / αναρρωτική άδεια από την εργασία με σκοπό τη χειρουργική επέμβαση αλλαγής φύλου ή εάν θεωρήσουν πως η θεραπεία τους είναι παράλογη..

Marriage and Civil Partnership

Η διάκριση γάμου και πολιτικής σύμπραξης γίνεται όταν ένα άτομο ή μια ομάδα αντιμετωπίζεται διαφορετικά ή δυσμενώς λόγω της κατάστασής τους ως παντρεμένου ή σε κατάσταση πολιτικής σύμπραξης. Αυτό περιλαμβάνει τον ίδιου φύλου γάμο και τις πολιτικές συμπράξεις.



Παράδειγμα: Εάν κάποτε παντρευτεί μια γυναίκα απολύεται από ορισμένα καθήκοντα λόγω της πεποίθησης του αφεντικού της ότι οι παντρεμένες γυναίκες πρέπει να εργάζονται λιγότερο.

Διακρίσεις κατά την εγκυμοσύνη και τη μητρότητα

Η διάκριση κατά εγκυμοσύνης και μητρότητας γίνεται όταν ένα άτομο αντιμετωπίζεται άδικα, παρενοχλείται ή θυματοποιείται λόγω του ότι είναι έγκυος, θηλάζει ή επειδή έχει γεννήσει πρόσφατα ή είναι άρρωστος λόγω της εγκυμοσύνης ή της μητρότητάς του. Αυτό περιλαμβάνει οποιοδήποτε περιορισμό πρόσβασης και προκατάληψη και κακομεταχείριση που μπορεί να αντιμετωπίσει ένα άτομο



Παράδειγμα: Λένε σε μια μητέρα που θηλάζει να σταματήσει να θηλάζει σε λεωφορείο επειδή άλλος επιβάτης παραπονέθηκε.

Φυλετική διάκριση:



Η φυλετική διάκριση είναι όταν ένα άτομο ή ομάδα υφίσταται άμεση ή έμμεση διάκριση εναντίον τους, παρενόχληση ή θυματοποίηση λόγω της φυλής τους. Σε γενικές γραμμές, ο ορισμός της φυλής περιλαμβάνει χρώμα, εθνικότητα, φυλής, χρώματος, εθνοτικής καταγωγής ή κοινωνικής προέλευσης. Αυτό περιλαμβάνει οτιδήποτε από το διαβατήριο που κρατάει στο χρώμα του δέρματός τους. Μπορεί να γίνει διάκριση σε ένα άτομο με βάση περισσότερα από ένα χαρακτηριστικά της φυλής του.

παράδειγμα: ένα γραφείο εκμίσθωσης δεν θα αφήσει κάποιον να νοικιάσει ένα διαμέρισμα λόγω της φυλής του.

Θρησκεία ή διακρίσεις πεπιοθήσεων:

Η διάκριση λόγω θρησκείας και πεπιοθήσεων γίνεται όταν ένα άτομο υφίσταται διακρίσεις, παρενόχληση ή θυματοποίηση άμεσα ή έμμεσα, λόγω θρησκείας (ή έλλειψης) ή πεπιοθήσεων.

Μαζί με τις θρησκείες, οι πεπιοθήσεις μπορεί επίσης να περιλαμβάνουν φιλοσοφικές πεπιοθήσεις, για παράδειγμα μια ισχυρή πίστη και πρακτική ενάντια στην ανθρωπογενή κλιματική αλλαγή. Η διάκριση μπορεί να είναι άμεση, για παράδειγμα ένας εργοδότης προσλαμβάνει κάποιον επειδή μοιράζεται την ίδια θρησκεία ή έμμεση όταν π.χ. ένας εργοδότης αλλάζει τις ώρες συνάντησης κατά τις ώρες προσευχής ενός εργαζομένου.



παράδειγμα: Λέγεται σε μια γυναίκα ότι το hijab (χιτζάμπ - ισλαμική ενδυμασία) της δεν είναι κατάλληλο για εργασία.

Διακρίσεις φύλου:



Οι διακρίσεις λόγω φύλου είναι όταν ένα άτομο ή μια ομάδα υφίσταται άμεση ή έμμεση διάκριση, παρενόχληση ή θύμα εξαιτίας του φύλου τους, θεωρούνται ως συγκεκριμένο φύλο ή συνδέονται με κάποιον συγκεκριμένου φύλου. Μπορεί να υπάρξουν άμεσες και έμμεσες

διακρίσεις, παρενόχληση, όπως ταπείνωση ή αδίκημα και σεξουαλική παρενόχληση, η οποία περιλαμβάνει παραβίαση, προσβολή ή υποβάθμιση σεξουαλικής έπαυλης και παρενόχληση λόγω της άρνησης ενός ατόμου να ανεχθεί σεξουαλική παρενόχληση. Sex discrimination is when an individual or group is directly or indirectly discriminated against, harassed or victimized because of their sex, are perceived as a certain sex or are connected to someone of a particular sex. There can be direct and indirect discrimination, harassment including humiliation or offense and sexual harassment which includes being violated, offended or degraded in a sexual manor and harassment due to an individual's refusal to put up with sexual harassment.

Διακρίσεις λόγω γενετήσιου προσανατολισμού:

Η διάκριση σεξουαλικού προσανατολισμού γίνεται όταν ένα άτομο ή ομάδα υφίσταται άμεση ή έμμεση διάκριση, παρενόχληση ή θύμα λόγω του σεξουαλικού του προσανατολισμού. Ο σεξουαλικός προσανατολισμός περιλαμβάνει προσανατολισμό προς άτομα του αντίθετου φύλου, του ίδιου φύλου ή και των δύο φύλων, λεσβίες, ομοφυλόφιλοι, ετεροφυλόφιλοι ή αμφιφυλόφιλοι.

παράδειγμα: ένα άτομο που έχει εκφράσει τον σεξουαλικό προσανατολισμό του εκφοβίζεται ή παρενοχλείται σε οποιοδήποτε περιβάλλον.



Υπάρχουν εξαιρέσεις από την προτιμησιακή μεταχείριση προς οποιοδήποτε άτομο σε εργασιακά περιβάλλοντα εάν

- Η συμμετοχή σε μια συγκεκριμένη ομάδα είναι απαραίτητη για τη δουλειά (επαγγελματική απαίτηση). *Π.χ. αν πρέπει να είναι θηλυκά για μια εργασία που περιλαμβάνει την εργασία με τις γυναίκες.*
- Εάν ένας οργανισμός λαμβάνει θετική δράση για την πολυμορφία του προσωπικού. *Π.χ. εάν μια εταιρεία προσπαθεί να προσλάβει περισσότερους έγχρωμους*
- Η εταιρεία προσφέρει προτιμώμενη συμπεριφορά σε ένα γκρουπ. *π.χ. εάν μια φιλανθρωπική οργάνωση ΛΟΑΤΚΙ(LGBTQ +) συνεργάζεται ειδικά με άτομα από την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ.*

Ερώτηση: Υπάρχουν άλλα «προστατευμένα χαρακτηριστικά» ή ομάδες που πιστεύετε ότι αντιμετωπίζουν ανισότητες και διακρίσεις που πρέπει να προστεθούν;

Γνωρίζετε κάποιον που;



Έχει ποινικό μητρώο



Είναι γυναίκα



Είναι άνω των 60 ετών



Έχει παιδί



Είναι έγχρωμος



Είναι μέρος της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ



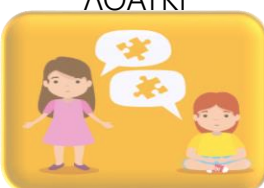
Είναι εθνοτική μειονότητα



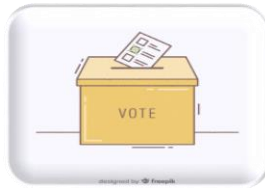
Έχει σωματική αναπηρία



Προέρχεται από χαμηλότερο εισόδημα



Έχει νευροαναπτυξιακή ή διαταραχή (Αυτισμός, ADHD, Δυσλεξία)



Ψηφίζει για ένα διαφορετικό πολιτικό κόμμα



Έχει ψυχική αναπηρία

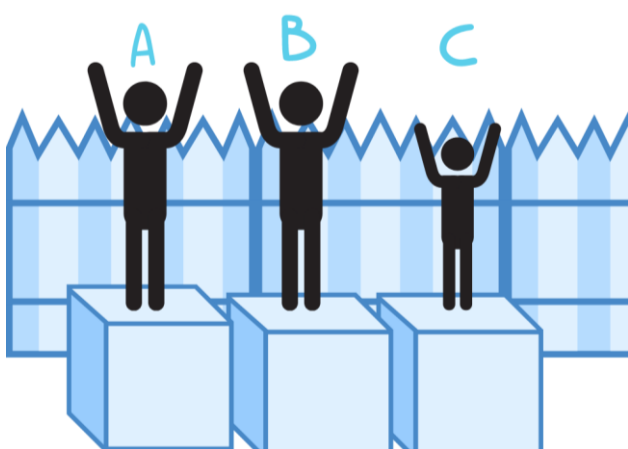


Δεν έχει πάει στο σχολείο

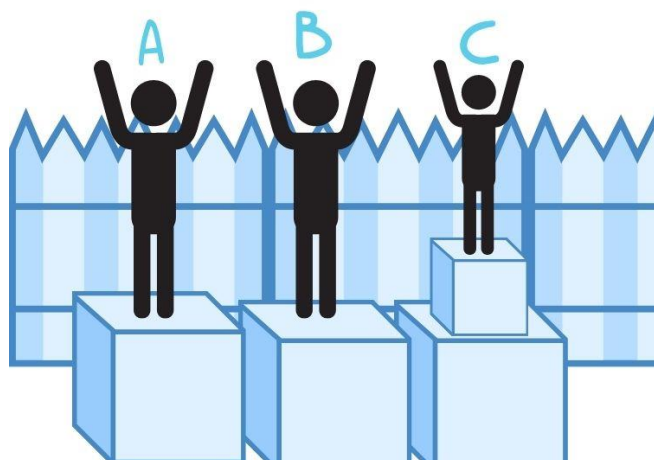
Κεφάλαιο 3 Ισότητα και Δικαιοσύνη

Σε συνομιλίες σχετικά με την ισότητα, πολλοί άνθρωποι χρησιμοποιούν τις λέξεις «ισότητα» και «δικαιοσύνη» εναλλάξ, ωστόσο, υπάρχει μια κρίσιμη διαφορά μεταξύ των δύο. Η ισότητα έχει να κάνει με την αντιμετώπιση κάθε ατόμου με τον ίδιο τρόπο και την παροχή σε κάθε άτομο της ίδιας πρόσβασης και πόρων ανεξάρτητα από τις ανάγκες του. Ωστόσο, η **δικαιοσύνη** έχει να κάνει με τις ανάγκες που έχει κάθε άτομο για να είναι ίσο με τους αντίστοιχους του.

Για παράδειγμα, το Σχήμα 1 δείχνει τρία άτομα που παρακολουθούν ένα παιχνίδι. Όλοι τους έχουν τον ίδιο αριθμό και μέγεθος κουτιών για να σταθούν για να παρακολουθήσουν το παιχνίδι, έτσι αντιμετωπίζονται ισότιμα. Λόγω του ύψους του, το άτομο C δεν μπορεί να παρακολουθήσει το παιχνίδι, ακόμη και με τη βοήθεια του πλαισίου που παρέχεται, πράγμα που σημαίνει ότι η βοήθεια που παρέχεται ήταν ανεπαρκής για να καλύψει τις ανάγκες του. Το σχήμα 2 απεικονίζει δίκαιη μεταχείριση. Κάθε άτομο λαμβάνει διαφορετικό ποσό βοήθειας, επειδή το καθένα λαμβάνει μόνο αυτό που χρειάζεται να δει πέρα από το φράχτη. Κατά ειρωνικό τρόπο, η διαφοροποίηση μεταξύ δικαιοσύνης και ισότητας δημιουργεί ερωτήματα σχετικά με το πόσο πραγματική είναι η ισότητα.



Σχήμα 1 - Ισότητα



Σχήμα 1 Δικαιοσύνη

Κεφάλαιο 4 Δημοκρατία

Ενότητα 1 Ορισμός της δημοκρατίας

Η ιστορία της ανθρωπότητας έχει δείξει ότι τα δημοκρατικά ιδανικά της συμπερίληψης, της λογοδοσίας και της διαφάνειας μπορούν να επιτευχθούν μόνο όταν ισχύουν νόμοι, πολιτικές, μέτρα και πρακτικές που αντιμετωπίζουν τις ανισότητες. Οι δημοκρατικές αξίες υποστηρίζουν την πεποίθηση ότι μπορεί να υπάρχει μια ομαλή κοινωνία στην οποία διατηρείται η ελευθερία. Αλλά η τάξη και η ελευθερία πρέπει να είναι ισορροπημένες.

*“Οι δημοκρατικές μορφές διακυβέρνησης είναι εκείνες στις οποίες οι νόμοι θεσπίζονται από τους ίδιους ανθρώπους στους οποίους εφαρμόζουν (και για αυτόν τον λόγο είναι αυτόνομες **δομές/προδιαγραφές/πρότυπα**), ενώ σε αυταρχικές μορφές διακυβέρνησης οι νομοθέτες διαφέρουν από εκείνους για τους οποίους είναι νόμοι εφαρμόζονται (και επομένως είναι **ετερονομικοί κανόνες**).”ⁱⁱⁱ*

Η **πολιτική ισότητα** όλων των πολιτών αποτελεί ουσιώδη αρχή της δημοκρατίας. Δεν υπάρχουν πολίτες δεύτερης κατηγορίας σε μια δημοκρατία. Μια άλλη αρχή της δημοκρατίας είναι ότι οι δίκαιες κυβερνητικές εξουσίες προέρχονται από τη **συγκατάθεση των κυβερνώντων**. Οι πολίτες συναινούν συμμετέχοντας σε κυβερνητικές διαδικασίες, ειδικά ψηφίζοντας στις εκλογές για όργανα που θεσπίζουν και εκτελούν νόμους. Μια άλλη σημαντική αρχή της δημοκρατίας είναι η **λαϊκή κυριαρχία**. Αυτή είναι η ιδέα ότι ολόκληρο το σώμα των πολιτών της πολιτείας, ή «ο λαός», είναι η απόλυτη πολιτική εξουσία και μοναδική πηγή της κυβέρνησης.

Λαϊκή κυριαρχία ², μια κατάσταση στην οποία ο λαός ασκεί απόλυτο έλεγχο στην κυβέρνησή του, αν και εύκολα συγχέεται δεν είναι το ίδιο με τη δημοκρατία. Η λαϊκή κυριαρχία είναι συμβατή με μορφές λαϊκού φασισμού στις οποίες ένας δικτάτορας φέρνει την αυθεντική και αυθόρμητη έγκριση ολόκληρου του λαού, συμπεριλαμβανομένων των μειονοτήτων.^{iv} Με την ορθή πρακτική, οι δημοκρατίες όχι μόνο πρέπει να τηρούν τον «κανόνα της πλειοψηφίας», αλλά πρέπει επίσης να προστατεύουν και να εκπροσωπούν τις **μειονότητες** σε μια κοινωνία. Για αυτόν τον λόγο υπάρχει ο **«κανόνας της πλειοψηφίας»** έναντι των **«αποφάσεων με συναίνεση»**.

Κανόνας της πλειοψηφίας: αρχή ότι ο μεγαλύτερος αριθμός (κατά τη γνώμη / ψήφο / ύπαρξη) πρέπει να ασκεί μεγαλύτερη ισχύ.

Λήψη αποφάσεων συναίνεσης: Λήψη αποφάσεων μέσω της επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των μερών - σε αντίθεση με τον κανόνα της πλειοψηφίας.

Σε μια δημοκρατία, οι κυβερνήσεις πρέπει να λειτουργούν με τρόπο που να αντικατοπτρίζει την επιθυμία, τις αξίες και τις επιθυμίες της κοινωνίας που κυβερνά, καθώς και την πρακτική «ισότητα έναντι του νόμου»^v, που σημαίνει ότι όλα τα άτομα αντιμετωπίζονται ίσα στη δικαστική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων στην εξουσία.

Σύμφωνα με τον Αμερικανό πολιτικό επιστήμονα Larry Diamond, η δημοκρατία αποτελείται από τέσσερα βασικά στοιχεία:

- ένα πολιτικό σύστημα επιλογής και αντικατάστασης της κυβέρνησης μέσω ελεύθερων και δίκαιων εκλογών

² Popular sovereignty is the principle that the authority of a state and its government are created and sustained by the consent of its people, through their elected representatives, who are the source of all political power.

- την ενεργό συμμετοχή των πολιτών, στην πολιτική και την αστική ζωή
 - προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των πολιτών
- κανόνας δικαίου, στον οποίο οι νόμοι και οι διαδικασίες εφαρμόζονται εξίσου σε όλους τους πολίτες.

Ενότητα 2 Δημοκρατία και η Ιστορία της

Σε γενικές γραμμές, η δημοκρατία είναι ένα σύστημα διακυβέρνησης όπου όλοι οι πολίτες έχουν ίση φωνή και συμμετοχή στην πολιτική διαδικασία. Η λέξη προέρχεται από τις δύο ελληνικές λέξεις «δήμος» (το σύνολο ή η συνέλευση των ανθρώπων που έχουν πολιτικά δικαιώματα) και «κράτος» (δύναμη, εξουσία, κυριαρχία) που σημαίνει δύναμη του κανόνα, δηλαδή «κανόνας του λαού». ^{vi} Οι δημοκρατίες επομένως τοποθετούν τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε μεγάλο βαθμό στα χέρια του λαού που κυβερνά.



Οι αρχαίοι Αθηναίοι καθιέρωσαν αυτή που θεωρείται η πρώτη δημοκρατία γύρω στο 508-507 π.Χ., αν και αμφισβητείται ευρέως σήμερα καθώς αρχαίες κοινωνίες όπως οι Ίνκας θεωρούνται επίσης ότι είχαν κάποια μορφή δημοκρατίας. Ωστόσο, για την χρονική περίοδο, η ύπαρξη ενός δημοκρατικού συστήματος ήταν επαναστατική αν θεωρήσουμε ότι οι περισσότερες κοινωνίες εκείνη την εποχή ήταν μοναρχίες ή κυβερνούσαν

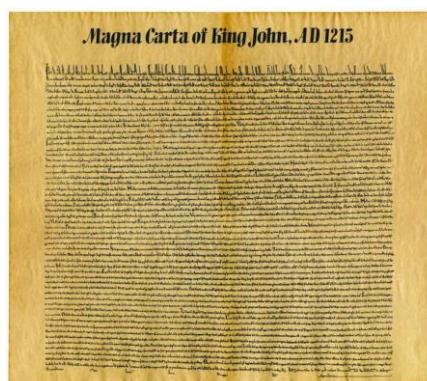
από μια ελίτ. Επομένως, η Αρχαία Αθήνα θεωρείται η γενέτειρα της δημοκρατίας, ωστόσο σήμερα γνωρίζουμε ότι ήταν μια **δημοκρατία με λάθη**, λόγω του γεγονότος ότι δεν θεωρούσε όλους τους ανθρώπους με τον ίδιο τρόπο. Οι γυναίκες, οι σκλάβοι, οι άνθρωποι που δεν είχαν γη και τα παιδιά δεν είχαν δικαίωμα ψήφου και δεν είχαν τα ίδια δικαιώματα με τους άνδρες που κυβερνούσαν.

Στην διάρκεια της ιστορίας, υπάρχουν τεράστιες στιγμές στο χρόνο και βασικά ιστορικά γεγονότα όπως κινήματα και αγώνες, που συνέβαλαν σε ένα πιο δίκαιο και πιο ισότιμο κυβερνητικό σύστημα, οδηγώντας κατά συνέπεια στη σημερινή δημοκρατία στην Ευρώπη. Μερικά από αυτά περιλαμβάνουν:

Magna Carta – Ηνωμένο Βασίλειο

1215

Σύμφωνα με τον κανόνα και συμφωνήθηκε από τον βασιλιά Ιωάννη της Αγγλίας, η Magna Carta ήταν ένα έγγραφο που εξέφραζε ότι όλοι, συμπεριλαμβανομένων των Βασιλέων, υπόκεινταν στο νόμο. Το έγγραφο δημιουργήθηκε για να καθησυχάσει την πολιτική κρίση που προκλήθηκε λόγω κατάχρησης εξουσίας.



Σύμφωνα με τον κανόνα και συμφωνημένο από τον βασιλιά Ιωάννη της Αγγλίας, η Magna Carta ήταν ένα έγγραφο που εξέφραζε ότι όλοι, συμπεριλαμβανομένων των βασιλέων, υπόκεινταν στο νόμο. Το έγγραφο δημιουργήθηκε για να καθησυχάσει την πολιτική κρίση που προκλήθηκε λόγω κατάχρησης εξουσίας.

Γαλλική Επανάσταση – Γαλλία

1789-1790



Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου υπήρξε διαδεδομένη δυσαρέσκεια μεταξύ των Γάλλων πολιτών με τις οικονομικές πολιτικές του Βασιλιά Λουδοβίκου XVI και της ίδιας της μοναρχίας. Προχωρώντας στην εκτέλεσή του, η Γαλλία μετακινήθηκε από μια απόλυτη μοναρχία σε ένα φεουδαρχικό σύστημα που έδινε έμφαση στη βούληση του λαού.

Αντι-αποικιακοί αγώνες

20^{ος} Αιώνας

Ο αγώνας ενάντια στον αυτοκρατορικό κανόνα στις αποικισμένες χώρες. Αυτά τα κινήματα ενάντια στην αποικιοκρατία και προς την ανεξαρτησία ήταν κρίσιμα για να επιτρέψουν στους πολίτες να καθορίσουν τη διακυβέρνηση



και το μέλλον των κομητειών και των λαών τους. Γενικά, ο αυτοκρατορικός κανόνας δεν μεταχειριζόταν τους ντόπιους ως ισάξιους με τους αποικιοκράτες και ακόμη και μεταξύ τους.

Ερώτηση: Πόσο ισότιμη ήταν η χώρα στην οποία ζείτε τώρα πριν από 100 χρόνια; Τι άλλαξε και γιατί;

Ενότητα 3 Δημοκρατία στον Σύγχρονο Κόσμο

Η δημοκρατία αντλεί την ηθική της δύναμη από δύο βασικές αξίες:

Ατομική αυτονομία:

Ανεξαρτησία σε αυτές τις ενέργειες και τις σκέψεις. Για να μπορέσεις να πάρεις τον έλεγχο της δικής σου κατάστασης.

Ισότητα:

Η ιδέα ότι όλοι οι πολίτες πρέπει να έχουν ίση φωνή και ευκαιρία.

Κατά συνέπεια, η δημοκρατία απαιτεί ίση μεταχείριση των ατόμων στο βαθμό που οι πολίτες είναι παράγοντες στη διαδικασία αυτοδιοίκησης, για παράδειγμα μέσω της εφαρμογής της ελεύθερης και ίσης ψήφου για όλους. Η δημοκρατία απαιτεί μια δημοκρατική υπηρεσία που να είναι ίση αλλιώς δεν είναι δημοκρατία, ωστόσο αυτός ο ορισμός είναι ευρύς, και περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα ερμηνειών και συστημάτων. Υπάρχουν τόσα πολλά μοντέλα δημοκρατικής κυβέρνησης που διαφαίνονται σε όλο τον κόσμο που συχνά είναι ευκολότερο να ορίσουμε τη δημοκρατία με το τι δεν είναι και όχι με το τι είναι. Επομένως, για να κατανοήσουμε πλήρως την έννοια και το επαναστατικό στοιχείο της δημοκρατίας πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε τις διάφορες μορφές διακυβέρνησης που ασκούνται σε όλο τον κόσμο και στην ιστορία:

Τύποι κυβέρνησης	Ορισμός ^{vii}
Αναρχία	Κατάσταση απουσίας νόμου. Κατάργηση τυχόν υφιστάμενων κυβερνήσεων και δημιουργία μιας κοινωνίας όπου κάθε άτομο έχει την ελευθερία να ασκήσει τη θέλησή του.
Δημοκρατία	Ο λαός ή οι εκλεγμένοι εκπρόσωποί του κυβερνούν. Όλοι οι πολίτες έχουν ίση φωνή και μπορούν να ψηφίζουν ελεύθερα και δίκαια.
Μοναρχία	Κυβέρνηση που έχει κληρονομικό αρχηγό του κράτους που είναι βασιλιάς ή βασίλισσα. Η εξουσία τους μπορεί να ρυθμίζεται από ένα σύνταγμα ή μπορεί να διατηρήσει την απόλυτη εξουσία.
Απολυταρχισμός	Κυβέρνηση με ενιαία πολιτική εξουσία. Απαιτεί πλήρη υποταγή στο κράτος.
Ολιγαρχία	Η εξουσία εξαρτάται από ένα μικρό ποσοστό οικογενειών ή ανθρώπων. Συνήθως σχετίζεται με την τάξη, η «ανώτερη» τάξη διευθύνει την κατάσταση
Πλουτοκρατία	Η εξουσία χρηματοδοτείται και τροφοδοτείται από τους πλουσιότερους στην κοινωνία, συχνά πίσω από τα παρασκήνια.
Θεοκρατία	Η εξουσία εφαρμόζεται από ιερείς που αποφασίζουν στο όνομα μιας θρησκείας ή από άτομα που θεωρούνται «θεικά καθοδηγημένα». Η θεική τάξη θεωρείται απόλυτη και ως εκ τούτου δεν υπάρχει χώρος για διαφωνία
Κομμουνισμός	Ένα σοσιαλιστικό κίνημα που στοχεύει στη δημιουργία μιας αταξικής κοινωνίας. Η ιδιωτική ιδιοκτησία καταργείται και το κράτος λειτουργεί τη βιομηχανία.

Στις σημερινές κοινωνίες, υπάρχουν γενικά δύο είδη δημοκρατίας, άμεσα και έμμεσα. Η **άμεση δημοκρατία** είναι εκείνη όπου οι πολιτικές πρωτοβουλίες αποφασίζονται από τον λαό άμεσα σε αντίθεση με την **έμμεση δημοκρατία** (ή **αντιπροσωπευτική δημοκρατία**) η οποία βασίζεται στη

βάση εκλεγμένων αξιωματούχων σε θέση να εκπροσωπεί μια ομάδα ανθρώπων. Σήμερα, οι περισσότερες δημοκρατίες σε όλο τον κόσμο είναι έμμεσες, ωστόσο αυτό δεν είναι το μόνο καθοριστικό στοιχείο μιας δημοκρατίας, ειδικά εάν θεωρούμε ότι δεν υπάρχουν δύο δημοκρατίες οι ίδιες.

Μερικά παραδείγματα των διαφορετικών στοιχείων των δημοκρατιών σε όλο τον κόσμο είναι:

Προεδρικές και Κοινοβουλευτικές δημοκρατίες

Σε μια προεδρική δημοκρατία, ο αρχηγός του κράτους συχνά είναι επίσης ο αρχηγός της κυβέρνησης, και η εκτελεστική εξουσία ανατίθεται συνταγματικά σε ένα μόνο άτομο, ενώ στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες η εκτελεστική εξουσία ανήκει στο νομοθετικό σώμα (διαβουλευτική συνέλευση).

Ομοσπονδιακές ή ενιαίες δημοκρατίες

Σε μια ομοσπονδιακή δημοκρατία / κυβέρνηση η εξουσία κατανέμεται μεταξύ Κατ'ονομαστικής κυβέρνησης ή ομοσπονδιακής κυβέρνησης και τοπικών κυβερνήσεων ή κρατικών κυβερνήσεων, ενώ σε μια ενιαία δημοκρατία η εξουσία βρίσκεται σε μια κεντρική αρχή.

Παραδείγματα ομοσπονδιακών δημοκρατιών: *Ηνωμένες Πολιτείες, Αυστρία, Ινδία, Ιράκ, Ρωσία, Πακιστάν, Σουδάν, Γερμανία.*

Παραδείγματα ενιαίων δημοκρατιών: *Ηνωμένο Βασίλειο, Ισπανία, Ιρλανδία, Νορβηγία, Κύπρος, Ιράν, Ιταλία (μεταξύ πολλών).*

Αναλογικής ψηφοφορίας δημοκρατίες ή πλειοψηφικά συστήματα

Στην αναλογική ψηφοφορία, το ποσοστό των εδρών ή εκπροσώπησης που κατέχει ένα κόμμα θα είναι περίπου ίσο με το ποσοστό της υποστήριξής τους από τους ψηφοφόρους, ενώ στα πλειοψηφικά συστήματα ψηφοφορίας το κόμμα με τη μεγαλύτερη υποστήριξη μπορεί να κερδίσει όλες τις έδρες.

Χώρες με αναλογική εκπροσώπηση: Βέλγιο, Δανία, Φινλανδία, Ελλάδα, Ουγγαρία και Ιταλία.

Χώρες με πλειοψηφία: Γερουσία των Φιλιππίνων.

Δημοκρατίες που είναι επίσης μοναρχίες:

Πολλές χώρες του κόσμου εφαρμόζουν ταυτόχρονα δημοκρατίες και μοναρχίες. Συχνά αποκαλούνται «συνταγματικές μοναρχίες» που σημαίνει ότι ο κυρίαρχος (Βασιλικός) ασκεί εξουσία όσον αφορά ένα γραπτό σύνταγμα.

Παραδείγματα: Ηνωμένο Βασίλειο, Κάτω Χώρες, Ισπανία, Βέλγιο, Σουηδία, Μαλαισία και Ιαπωνία.

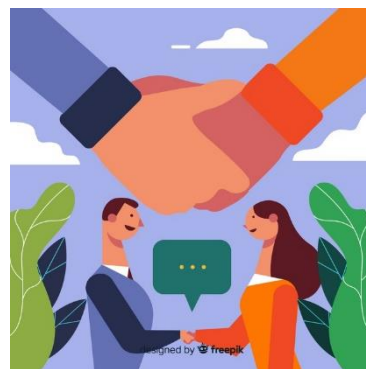
Ενότητα 4 Προβλήματα με τη Δημοκρατία

Επειδή η δημοκρατία ασχολείται με τη διατήρηση της ισότητας, του δίκαιου κανόνα και της εκπροσώπησης όλων των πολιτών, είναι μια συνεχής κατάσταση βελτίωσης καθώς οι κοινωνίες αλλάζουν με το χρόνο. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, οι δημοκρατίες σε όλο τον κόσμο αντιμετώπισαν κριτική για κάποιες αν οι συνέπειες και τα αποτελέσματά της.

Πλειοψηφία έναντι μειονότητας

Η πρακτική της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας εγείρει πολλά προβλήματα με την **εκπροσώπηση των μειονοτήτων**. Οι κοινωνίες που χρησιμοποιούν το εκλογικό σύστημα (ψηφοφορία) συχνά έχουν ως αποτέλεσμα οι μειονότητες να μην λαμβάνουν επαρκή αριθμό για να εκπροσωπούνται σωστά στην κυβέρνηση. Ένα δεύτερο πρόβλημα με την αντιπροσωπευτική δημοκρατία και τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Ακόμη και αν μια μειονότητα λάβει επαρκείς ψήφους για να εκπροσωπηθεί, σχεδόν ποτέ δεν θα έχει τις απαραίτητες ψήφους για να νικήσει την πλειοψηφία. Αυτό θεωρείται μια κοινωνία που διευθύνεται από τον «κανόνα της πλειοψηφίας». Κατά συνέπεια, εάν αυτή η κοινωνία δεν υποστηρίζεται από τα **ανθρώπινα δικαιώματα**, οι πολιτικές και οι αποφάσεις που λαμβάνονται με πλειοψηφία μπορεί να είναι επιβλαβείς για τις μειονότητες. **Error! Bookmark not defined.**

Τα θεμελιώδη συμφέροντα των μειονοτήτων μαζί με τις πλειοψηφίες πρέπει να διασφαλίζονται σε κάθε δημοκρατικό πλαίσιο με δέσμευση για τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που επιβάλλονται με κατάλληλη νομοθετική διαδικασία, ανεξάρτητα από τη βούληση της πλειοψηφίας.



Εθνικισμός

Έχοντας αυτό κατά νου, πολλές χώρες σε όλη την Ευρώπη έχουν δει μια

άνοδο της δεξιάς πολιτικής που χρησιμοποιούν εθνικιστική ρητορική για να στοχεύουν ομάδες μειονοτήτων ή «μη ιθαγενείς» ανθρώπους όπως πρόσφυγες, μετανάστες, θρησκευτικές μειονότητες κ.λπ., που συχνά οδηγούν σε βία εναντίον τους, σαφή **παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων**. Αυτό το επιτυγχάνουν συχνά προσελκύοντας την υποστήριξη



των ανθρώπων που χρησιμοποιούν τη δημοκρατική έννοια των «πλειοψηφικών απόψεων και απαιτήσεων». Κατά συνέπεια, το δικαίωμα στην **ελευθερία του λόγου** ορισμένων ομάδων μπορεί να χρειαστεί να **περιοριστεί**, ανάλογα με την έκταση του ζητήματος και το συγκεκριμένο πολιτιστικό υπόβαθρο, παρά τη σημασία αυτού του δικαιώματος στη δημοκρατική διαδικασία.

Νεολαία και ψηφοφορία

Σε πολλές χώρες σε όλο τον κόσμο **οι νέοι δεν έχουν το νόμιμο δικαίωμα ψήφου**, παρόλο που πολλά άλλα δικαιώματα, όπως η οδήγηση, η δυνατότητα γάμου ή το ποτό είναι νόμιμα πριν από την ηλικία των 18 ετών. Ένα δημοφιλές επιχείρημα είναι ότι οι νέοι δεν εμπλέκονται στην πολιτική τους ή ότι δεν έχουν την εμπειρία να ψηφίσουν, ωστόσο μελέτες έχουν δείξει ότι οι νέοι εμπλέκονται όλο και περισσότερο στην πολιτική και τα κοινωνικά κινήματα.



Επιπλέον, οι πολιτικές που επηρεάζουν το μέλλον των νέων κυριαρχούνται συχνά από την ψήφο των παλαιότερων γενεών που δεν θα βιώσουν μακροπρόθεσμα τα αποτελέσματα των πολιτικών.

Βιβλιογραφία

ⁱ Equalityhumanrights.com. 2020. Understanding Equality | Equality And Human Rights Commission. [online] Available at: <<https://www.equalityhumanrights.com/en/secondary-education-resources/useful-information/understanding-equality>> [Accessed 9 November 2020].

ⁱⁱ Equalityhumanrights.com. 2020. Protected Characteristics | Equality And Human Rights Commission. [online] Available at: <<https://www.equalityhumanrights.com/en/equality-act/protected-characteristics>> [Accessed 10 November 2020].

ⁱⁱⁱ Bobbio, Norberto. 1989. Democracy and dictatorship: The nature and limits of state power. Translated by Peter Kennealy. Cambridge, UK: Polity

^{iv} Post, Robert. 1998a. Democracy, popular sovereignty, and judicial review. California Law Review 86:429-43.

^v United Nations and the Rule of Law. 2020. *Equality And Non-Discrimination - United Nations And The Rule Of Law*. [online] Available at: <<https://www.un.org/ruleoflaw/thematic-areas/human-rights/equality-and-non-discrimination/#:~:text=The%20international%20human%20rights%20legal,discrimination%2C%20or%20discrimination%20based%20on>> [Accessed 10 November 2020].

^{vi} Raaflaub, K., Ober, J., Wallace, R., Cartledge, P. and Farrar, C., 2018. *Origins Of Democracy In Ancient Greece*. Berkeley, Calif.: University of California Press.

^{vii} Wordpandit. 2020. Government Types. [online] Available at: <<https://wordpandit.com/governments-types-kinds-varieties/>> [Accessed 12 November 2020].